

Δ

Γύβίτελъ. ἀρσ. ὁλετὴρ, ὁ-
φανιστὴς, ὁλοθρευτὴς, ἔξο-
λοθρευτὴς, λοιμός.

Γύблю, нин(по). = πογδιλάλιο.

Гъгнивий, аж, ое. ἐπιθ. μογι-
лалос, δύσλαлос, δύσηχος,
παρβλ. κοсном зъични.

Гъслен, лей. θηλ. (πληθ.) κι-
νύρα, κιθάρα. καὶ κιθάραι,
κινύραι. (ἐνικ. γύσλъ, и. спа-
нівіа ѕпантатай).

Гъстъи, аж, ое. ἐπιθ. πυκνός,
πукливіс.

Гъена, ви. θηλ. (έλλ.) = νένα.

Гъмнъ, мна. ἀρσ. (έλλ.) υμνος
(хир. ἐπὶ ἐκκλησιαστ. φδѡн)
= пѣснь.

Δ

Да. сунд. йна. (εῦχογσт. εἰς
τὰ προσταχτικὰ καὶ εὐκτι-
κὰ ῥήμ. οἶνον. ΔА БҮДЕТ. Ε-
СТО, εἴη, γενηθήτω, γένοι-
το. § ДАБЫ, ѩ ДАБЫ. εἴθε,
օφελον.) § ЫКВДА. ԾՊՈՅ.

Давлю, виши. парат. давнъхъ
(καὶ давлъхъ). πνίγω, ἄγ-
χω, στενοχωρῶ.

Да же. ἐπιρ. (συντασσόμενον
μὲν μετὰ ὀνομάτ. συνάπτε-
ται ἀείποτε μετὰ τῆς προ-
θέσεως ΔΟ). ἔνως, μέχρι. § Да-
же до днѣ. (πράξ. Αποσ. Α').
ἄχρι τῆς ἡμέρας. καὶ κατω-
τέρω. да же десполъднихъ
земли. ἔως ἐσγάτου τῆς γῆς.
§ μετὰ ῥημάτ. δὲ ὀριστικ.
καὶ ἀπαρειφ μετὰ τοῦ ἀρ-
νητ. НЕ. οἶνον. πρέждε да же
не ѿндъ. (փալմ. 38.) πρὸ τοῦ
με ἀπελθεῖν. καὶ πρέждε да-
же не прійті дню господню.
(πραξ. Αποστ. 2.) πρὶν ἢ ἐλ-
θεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου.
= πρέжденéже. ἄλλοτε τὸ ἀ-
ρνητ. НЕ, τίθεται καὶ μετὰ
τὰ πτωτικὰ, ὅταν αὐτὰ
προηγῶνται τοῦ ῥηματ. ως,
πρέжде да же горамъ не бы-
ти. πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι.
(σημείωσαι δὲ ὅτι, да же до,
πλέον τι σημαίνει ἐν τῷ λό-
γῳ, ἢ ἢ ἀπλῆ προθ. ΔО, ως
ἀπαντᾶται ἐνίοτε. οἶνον. ԾՎ-
ԵԼԿՎԻՇՆԵ ծովագութեան
զե-
мли. ἐπաκούσατε ἔως ἐσγά-
του τῆς γῆς. ἀντὶ τοῦ, да же
до посп. ԾԿՎԴՆԽՀ.) § καὶ ἀ-
πλοῦν, да же, μετὰ ῥηματ.